

Literatura un Māksla

LATVIJAS PADOMJU RAKSTNIEKU, KOMPONISTU, MĀKSLINIEKU UN ARCHITEKTU SAVIENĪBU LAIKRĀKSTS

1947. G.

4. JULIJĀ

Nr. 27 (129)

NEAPMIERINĀTIES AR SASNIEGTO

1946./47. gada teatra sezonas beigusies, notikušas pēdējās izrādes, un liekākais vairums kolektīvu atrodas vai nu atvainojumos, vai viesīzrāžu izbraukumos. Atz muguras palicis desmit mēnešu ilga spraiga darba laiks, pīls nenogurstos, drosmīgu jaunrades meklējumi.

Pagājušās teatra sezonas sākumu iezīvanijs notikums, kas noteica turpmāko attīstības ceļu visām padomju mākslas nozarēm, tā skaitā arī teatram. 1946. gada 26. augustā VK(b)P Centralā Komiteja pieņēma lēmumu par dramas teatrū repertuaru un lielzīkļiem tā uzlabošanai. Gandzīs tai pašā laikā publicēti arī VK(b)P CK lēnumi par literatūras un kinematogrāfijas jautājumiem. Un, beidzot, bledra Zdanova referats, kurā bija rezumēti visi šie vēsturiski norādījumi.

Jau tas fakti vien, ka mums ir šādi svārīgi dokumenti, liecīna, cik lielu uzmanību un gādību padomju valsti pievērš mākslai mūsu slavenā bolševiku partiju, tās Centrālā Komiteja un personīgi biedrs Stalins, cik svarīgs tai literatūrā, aktieru, muziku, mākslinieku jaunrades darbs. Ar visu bolševiekim piemīto principiālitati un atklātību VK(b)P Centralā Komiteja minēja mūsu literatūras un mākslas trūkumus, norādot konkrētu ceļu to novēršanai.

Nes vai nepieciešams vērlēz runāt par to, cik svarīgi VK(b)P CK lēnumi bija arī mūsu jaunās padomju republikas teatram. Pielieti tikai minētu, ka vadoties no sienā lēmumiem un bledra Zdanova runā izteiktajiem norādījumiem ideoloģiskās frontes darbiniekim, Latvijas teatri rūpīgi revidēja savu repertuaru un izpēma no tā pašām septiņpadsmit bebezījiskas, kaitīgas un mākslinieciski mazvertīgas izrādes, stāpēt citu, arī VK(b)P CK lēnumā minētās «Navaras Margaritas noveles», «Lidmašīna novēlo diennakti» u.c. Vienam pāsem Daugavpils teatram bija jāizmērīs izrādes — gandzīs vāsi ejošais teatras repertoars!

Bet ar to šīs darbs neapbrēbojās. Repertuaru plānus visos republikas teatros radikāli pārkārtēja arī priekšējiem. Saistītātā jaunās plānus, teatri vadijās no VK(b)P CK norādījumiem, ka «dramaturgu un teatru uzdevumus lugās un izrādes atspoguļot padomju sabiedrības dzīvi tās nepārtrauktā virzībā uz priekšu, visādi veicināt padomju cilveka labāko rakstura īpašību attīstību, kurās ar sevišķu spēku izpaužas Tēvījas kara laikā.»

Ka teatris izplidīja šo svarīgo Centrālā Komitejas prasību?

Latvijas teatram par godu jāsaka, ka vadoties no sienā norādījumiem, ar republikas partijas organizāciju, un, pirmkārt, LK(b)P CK pastāvīgu un lejutīgu palīdzību — teatris ņ uzdevumu veikusi. Pagājušās sezonā redzējām vairākas idejiski un mākslinieciski pilnvertīgas mūsu padomju autoru lugas. Atercerīsimies «Kremļa kurantus» Valsts Dramas teatrī, «Pasaku par patiesību» Valsts Dailēs teatrī, «Atriebības ugūnis» Operas un baleta teatrī, «Par tiem, kas jūrā» Krievu drāmas teatrī un daudzus citus uzdevumus, kas bija ievērojami notikumi Padomju Latvijas kulturas dzīvē. Apbrēpojusies ar VK(b)P CK markstistiski principiāli norādījumiem, pilnīgi izpratuši, cik svarīgi uz skatuves atstāt padomju laikmetu grandzīgās idejas un notikumus, — mūsu teatris arī kāsījākā dramaturģijā spēja dot vairākas vērtīgas izrādes, kas sasaucas ar mūsu šodienu. Te, pirmkārt, jāmin tautas dzejnieka Raina drāmas «Uguns un naktis» uzdevumus Dailēs teatrī, kas pelnīti ieguvā Stalina premiju. Lidzīga kārtā minām arī Gorkija lugu «Ienaidnieki» (Krievu drāmas teatrī) un «Barbars» (Liepāja) iestudējumi. Amerikānu dramaturgu lugas «Dzīlās saknes» lestudējums liecīns par to, ka labas ārzemju rakstnieku lugas pareizā interpretācijā ir aktualas arī uz padomju teatra skatuves.

Sevišķi nozīmīgi atcerēties, ka visi Latvijas teatri pagājušās sezonā ievērojami augūši kā idejiski, tā mākslinieciski. Ar katru, izrādi pieauga tēlotā profesionālā meistarība. Lielāko teatru darbinieku idejiskā augšanu veicīnāja neatlaicīga un sistematiska marķismā-lepinīma studēšana universitātes filialēs. Bet idejiskā augšana, savu sabiedrisko funkciju apzināšanās savukārt veicīnāja arī teatru darbinieku mākslinieciskā augšanā.

Taču visi pagājušās sezonas sākumi un panākumi nedod mūsu teatru darbiniekiem tiesību palikt pie sasniegta, «atdusēties uz laurienu». Ne bridi nedrīkst aizmirst, ka «visi mūsu ideoloģijas darbinieki» pašreiz atrodas ugunsnītī un mierīgācē celtniecības darba apstākļos uzdevumi ideoloģiskā frontē nevis pamazinās, bet gan pieaug...» (A. Zdanovs).

Tomer šur tur jau parādās — gan mazā mērā — šī kārtīgi pašapmierinājuma pāzīmes. Ir cilvēki, kas atrod par iespējamu «dušēt uz laurienu», «atpūsties» no darba. Tikai tā var izskaidrot to, ka pagājušās sezonas beigas mūsu teatrus parādīja vesela serija, kaut arī no klasiskās materiāla izvelotā, taču acīm redzami «vieglus» komediju. Nē, kādi nav attaisnojams arī tāds fakti, ka Dailēs teatris slēgtā izrādē demonstrētā tāda tik nozīmīga luga kā B. Cirkova «Uzvarētājs» izrādījis līdz galam neizstrādāta. Nav nejaunība, ka šā pirmsrādi vajadzētu atlikt uz rudenī. Protams, nav nekadu šaubu, ka jaunrades darbā pārbaudītās Dailēs teatras kolēktīvs spēs pārvārēt arī tādas grūtības kā atsevišķu padomju cilvēku tēlu dzīlākā trakējuma trukumu, neizteiksmīgā apdarīt utt. Taču jau pats fakti, — ka iestudējumi parādīja tādā veidā, kaut arī slēgtā skatē — liecīna par atbilstības samazināšanos, par gluži savdabīgu apskurbumu no panākumiem. Te vieta atcerēties, ka tam, kam daudz dots, no tā arī tiek daudz prāts...

Ar iegrīmānu pašapmierinātībā jāizskaidro arī tāds fakti, ka pēc pēdējo trīs «mēnesī spraigā» un ražīgā darba Krievu drāmas teatris vājinājis savus uzdevumus tempus un jaunrades spraigumu, gatavojot kārtējo pirmsrādi, jo sevišķi vēl tāpēc, ka šī pirmsrāde būs tālās un atbilstīgs darbs kā Pogodīnas «Kremļa kuranti». Māksla tikai tad ir dzīvesspējīga, ja tā nepārtrauktī attīstītās uz priekšu un uz augšu. Minjāsnās un vīetas neizbēgami novēd pie saistīguma jaunradē, pie apskuma, rodas atpaliču no visas tautas straujājām priekšēju tempiem. Bet «tas, kas nav spējīgs iet kopoli ar tautu, apmierinātā viņas pieaugošās prasības, atrasties padomju kulturas attīstības uzdevumu līmeni, tas neizbēgami tiks nostumts pie malas.» — saķe bledrs Zdanovs. Šie bargie, bet patiesie vārdi jāatceras vīstieni, kas sirds dzīlumos, klausībā domā par «atpūtu», par daļēju un laicīgu jaunrades spēku demobilizāciju.

To sevišķi svarīgi atcerēties tagad, kad visa mūsu valsts gatavojas svinīt savu trīsdesmit gadu pastāvēšanas jubileju. Taču daudzus mūsu teatros vēl nav sākusies šī jubilejas sagatavošanās darbi. Vēl vairāk — izpēmot Muzikālās Komēdijas un Jaunatnes teatrus — mūsu teatram nav vēl to lugu galīgā teksta, kurās paredzēts uzvest valsts trīsdesmit gadu pastāvēšanas jubilejā. Te vīnajoma, pirmkārt, mūsu dramaturģija, kas visā pagājušās sezonā deva tikai vienu jaunu oriģinalugu.

Nākamajā teatras sezonā vēl vairāk un principiālāk jāvādās no VK(b)P CK vēsturiskajiem lēmumiem. Tas nozīmē, ka teatrim vēl dzīlāk un vispusīgāk savā jaunrades darbā jāatpulgido mūsu lielais laikmets — ne tikvien Tēvījas kara heroisms, bet arī jaunceļsmes darbs, ko līdz šim mūsu teatris nav darījusi. Vācu okupātu sagrāustības mūsu valsts saimniecības atjaunošana, tās nostiprināšanā nākotnē, dzīve Latvijas padomju laukos, mūsu intēlīgences apzinās veidošanās — lūk, svarīgākās temmas, kas gaida savu iemeslojumu līgās un teatru izrādēs.

Teatra panākumi pagājušās sezonā ir lieli un vispārātīzami. Bet, pelnīti atzītot, daudzus izcilus latviešu padomju tentra mākslas sasniegumus, tālāk jaatceras arī tādi bledra Zdanova gudrie vārdi:

«Nedrīkst dzīvot aki, nerūpējoties par ritidēnu ne vien materialās rāzīšanas nozarē, bet arī ideoloģiskajā laukā. Mūsu padomju cilvēki izauši jau tūkst., ka «nerīs» kuru katru garīgo produkciju, kādu vien viņiem pametis. Kulturas un mākslas darbinieki, kuri ērti neparādījūs un nevarēju apņemtīt tautas pieaugošās prasības, var zaudēt tautas iestābību!»

Šī bolševistiskā patesība līdzīgi gaismo mūsu teatris ceļā uz jauniem sasniegumiem viņu radošā darbā:

PSRS Padomju rakstnieku savienības plenums

1. jūlijā PSRS Padomju rakstnieku savienības plenums turpināja darbu. Tas noklausījās koreferatūs par literatūras stāvokli vairākās savienotās republikās, to skaitā arī visjauņākajās — Latvijas, Lietuvas un Igaunijas padomju literatūras organizācijās.

Iepriekšējā dienā runāja Latvijas PSR Padomju rakstnieku savienības atbildīgais sekretārs K. Kraulīns, raksturodamas latviešu literatūras stāvokli pēckara periodā. Referents ziņoja, ka lietuvju rakstnieki centīgi strādā, lai iepazīstinātu savu tautu ar krievu klasiciskās un mūsalaiku padomju literatūras labākajiem darbiem.

1. jūlijā rīta sēdē runāja igaunu rakstnieks S. Urgarts. Viņš ziņoja, ka VK(b)P CK lēnumā par žurnāliem „Zvezda” un „Leiningrad” sekmējīs latviešu rakstnieku idejisko augšanu: pēdējā laikā viņi radījuši vairākus vērtīgus darbus par mūsalaiku temām. Ievērojams notikums latviešu literatūrā ir V. Lāča romāns „Vētra”, kas veltīts latviešu tautas cīņai par padomju iekārtu. Pelnītu atzinību guvis Anīns Sakses romāns „Kalnupi”, kas attēlo svarīgu etāpu latviešu lauku dzīves socialistiskajā pārveidošanā. No dzejas darbībām referents atzīmē J. Sudrabkalna grāmatu „Tautu saimē”, kuras tema — latviešu tautas cīņa pret fašistiskajiem iebrucējiem un mūsu zemes tautu staļiniskā draudzība.

Pēc tam runa lietuvju rakstnieks A. Venclēva. Viņš atzīmē, apvērsu mu, kas norisināsies lietuvju literatūrā pēc VK(b)P CK lēnuma. Lietuvju literatūra pirmajā vieta tagad izvirzījusies rakstnieki, kas iznākuši no demokratiskām un revolucionārām grupām un cīnījusies pret fašīzmū un reakciju būrzuaziskajā. Lietuvā un pret vācu fašistiskajiem okupantiem Tēvījas kara laikā. So literatūrā cīnītāju pulku vadīja tādi meistari kā nesen mirušie P. Cvirka, L. Gira un Lietuvas ievērojamā dzejniece Salomeja Neris, kurai vēl nevis pīeskīra Stalina premija. Referents ziņoja par vairākiem jauniem darbībām, kas saņemti par mūsalaiku temām. Rakstnieks V. Putiness-Mikolaitis nesen izdevīs jaunu dzejoli ciklu par Padomju Lietuvu. Dramaturgs B. Šruoga, ko vācieši turēja koncentracijas nometnē, sarakstījis grā-

— Tālāk plenums pāriet pie b. A. Fadjejeva referata apspriešanā. Rūpniecības padomju rakstnieku savienības valdes locekls S. Mukanovs, Tadžikijas Padomju rakstnieku savienības valdes atbildīgais sekretārs Tursun-Zade, Baltkrievijas Padomju rakstnieku savienības valdes atbildīgais sekretārs P. Kovalevs, Uzbekijas Padomju rakstnieku savienības valdes priekšsēdētājs S. Vurguns, ukraiņu dzejnieks P. Voropko, rakstnieki A. Tvardovskis, A. Prokofjevs, A. Isbuchs un citi.

DIVI KULTURAS SARĪKOJUMI MADONĀ

Pagājušo piektdienu, š. g. 27. jūnijā, Madonas kulturas namā notika Madonas aprīņķa kulturas namu un mākslinieciskās pārīdarbības dramatisko pulcīnu vadītāju seminārs, kas turpinājās divas dienas.

Par dramatisko pulcīnu līdzīnējo darbību un turpmākajiem uzdevumiem referēta Latvijas PSR Valsts Jaunatnes teatra reizērs A. Vāvere un Madonas kulturas nama un dramatiskās pulcīnu vadītāja reizērs V. Seļiņš.

Rakstnieks Jūlijs Vanags seminārā referēta rakstnieki — Jānis Grots, Adolfs Talcis un Jūlijs Vanags — nolasīja savus jaunākos darbus, kuros atspoguļoti vācu okupātās laikā jaunās kulturas vērtības.

Rakstnieks Jānis Grots runāja par dramatisko pulcīnu repertuāru un tā uzlabošanu.

27. jūnija vakarā tanis pašās telpās notika Madonas kulturas nama sarīkojums rakstnieku vākars. To arī uzrunu atklāja kulturas nama vadītājs V. Seļiņš. Par latviešu padomju literatūru referēja Jūlijs Vanags. Pēc referēta rakstnieki — Jānis Grots, Adolfs Talcis un Jūlijs Vanags — nolasīja savus jaunākos darbus, kuros atspoguļoti vācu okupātās laikā jaunās kulturas vērtības.

Rakstnieku priekšnesumiem sekoja divas debates, kurās piedalījās Madonas darbībā, intēlīgences un jaunatnes pārstāvji.

Aībos sarīkojumos auditorija rakstnieku priekšnesumus uzņēma atsaucīgi.

PADOMJU PORCELANA NODALA LATVIJAS PSR VALSTS RIETUMEIROPAS MĀKSLAS MUZEĀJA

Latvijas PSR Valsts Rietumeiropas mākslas muzeājs patlaban izveido padomju porcelana nodalā. No Visvissienības Mākslas lietu komitejas sapņtie padomju meistari darbi dod iestājumi noorganizēt padomju porcelāna nodala.



TEATRA SEZONAS PĀRSKATS

Mūsu jaunajā nepārtraukti augošajā valstī izveidojusies laba tradīcija — no teikta perioda dārba rezultātus salīdzināt ar gūtajiem pānākumiem iepriekšējā periodā. Šī metode lauj uzskatītām pojausti atšķibu un virzīšanos uz priekšu, kas tiks raksturīgi padomju sabiedriskajai lektārai un kās ir tās dzīstēmāmā un būtiskā pažīme.

Protams, mākslas lauku sadi satīzējumi never būt parādīti vīnīgi skaitā, aprobēzoties tīkai ar statistiku. Mākslas parādības salīdzināmājai analīzei jāpaliek vīsa tā, ka tās ir daudzīgākā. Tācū, salīdzinot tīkai dažas 1946./47. g. sezonas skaitliskos rezultātus ar Padomju Latvijas ceturto vadītu teātu gūtajiem saņemumiem iepriekšējā, 1945./46. g. sezonā, rodas pārheicīga aina.

Tā, piemēram, Operas un baleta teātris 1945./46. g. sezonā deva trīs izrādes ar klasisku tematiku. Šīs sezonas uztverības pieejumā nav kādām trīs — padomju autoru darbi. Te nevar aprobēzoties ar sauso stāstu vīnu un bērzmīni, piemēram, ka teātris kā otrsā Savienības uztverības īgaunu komponista Kapa operu «Atriebības uguns», kā arī pīrneretē uztverību latviešu padomju baletu «Laimes».

Latvijas PSR Dramas teātri sāi un iepriekšējā sezonā notīcis vienādā fizāru skats — katrā sezonā septiņas pirmās — ar klasisku tematiku. Tomēr jāpiezīmē, ka pagājušā 1945./46. g. sezonā no septiņām izrādēm bija tīkai divas padomju lugas. Trim uztverībumiem pamata bijis klasiskais materiāls un pārējēm divīm — pārējējās rietumu tematiskas lugas. Turpretī šī sezonā no septiņiem izstādējumiem četras ir padomju lugas un trīs — klasiskas.

Tikai vienu padomju autora laikmetīgu lugu 1945./46. g. sezonā uztverē arī Latvijas PSR Dāles teātris. Trīs bija klasisku autoru darbi, vīna — padomju autoru darbs par vēstures tematiku. Nupat pagājušajā sezonā teātris tāpat iestudējis pieejamās jaunas lugas, no tām divas sagatavotas divu ansambļu saīstībā.

Vaiši Krievu drāmas teātri iepriekšējā, t. i. 1945./46. g. sezonā no sešām izrādēm trīs bija padomju autoru lugas, viena — klasiskā luga, un divas izmānoti mūslauki rietumu dramaturģijas materiāli. Turpretī šī sezonā teātris septiņas jaunas lugas, kuru skaitā bijus arī padomju lugas, trīs krievu klasisku darbi un vīna progresīvo amerikānu dramaturģiju lugas, kas asi uti taisnīgi tēlo tagadējo Amerikas dzīvi.

Sai statistika atzīmējams svarīgs moments: no divpadsmit padomju autoru darbiem, kurius uztvēduši minētie četri teātri, septiņi apbalvoi ar Stalīna premijām. Ar Stalīna premijām apbalvoti K. Simonovs lugu «Krievu jaunības» (tāda gada uztverti septiņi republikas teātri, tāni skaitā arī divi republikas galvenās vadošes teātri. Padomju autora lugu skats, kas veiktas mūslauku temīm un uztverībās pēdējā sezonā, pieaudzējis vīnos teātros).

Tāpēc var apgalvot, ka vīns no uztverībām, ko Izvēržiņš VK(b)P CK pagājušā gada 28. augustā, t. i., lai reizēm dramatisks teātri ik gadu būtu uztverības marķats 2—3 jaunības ideologiskā un mākslinieciskā zīņa augstvērtīgas izrādes, par mūslauku padomju temīm. Latvijas PSR teātors visumā izpildījis. Pie tam jāuzsver ne tīkai uz-

vesto padomju lugu skats. Padomju lugu pozitīvās novērtējums, ko tām devusi mūsu republikas sabiedrība, liecinā arī par nozīmīgumem pānākumiem izrāžu kvalitātes ziņu.

Šīs pagrieziens nav notīcis uzreiz. Kā zināms, VK(b)P CK lēmums «Pārdrāmatisko repertuāru un līdzekļiem tā uzlabošanai» pieņemts šī sezonā sezonās sākumā. Mūsu teātru lieklākā daļai vajadzēja diezgan, daudz laika savu repertuāru plānu pārkārtošanai. Briežiem šī pārkārtosanai nav bijusi piešķirtēji operatīva. Tācū, sezonas pirmā puse (1946./47. g. pēdējais mēnesis) sagatavota tik maz ieraupe. Tas pats jāsaka arī par sākāmā gādību. Līdzāk tās pārīmējēm dienīm. Tā, pieiemēram, Dāles teātris sezonas pirmajā pusei notīkuši kā viena pārīmējē — «Par tēm, kas jāsaka; Latvijas PSR Drāmas teātri uztverību vīnā padomju luga («Kā Gargērs vēstīja tās») un vīna klasiskā luga («Mērītājs skola»). Tādā patiānī arī arī Krievu Drāmas teātri («Zem Pragas kastājam» un «Iensāndnieki»). Tīkai sezonas belgās liekfāta teātrī daļā spēj iuzīmēt vajadzīgo tempu un pārmīražas varēja nobūt pārēdošs teātrīnās.

Pārīmējēm arī organizēta mākslinieciskā radoša procesa pieņēmējā vārā — lepkārta — kārta sezonas septiņas — lepkārki pārēdošos terminos. Lai gan kārta kollektīvām bieži bijis āstāstāspārnis ar pilnīgi jauni un nepāzīstamu mūzikas un skatuves materiālu. Operas un baleta teātri nepielīdzīgi — pārējējās rietumu tematiskas lugas. Turpretī šī sezonā no septiņiem izstādējumiem četras ir padomju lugas. Trim uztverībumiem pamata bijis klasiskais materiāls un pārējējām dienīm — pārējējās rietumu tematiskas lugas. Turpretī šī sezonā no septiņiem izstādējumiem četras ir padomju lugas un trīs — klasiskas.

Tikai vienu padomju autora laikmetīgu lugu 1945./46. g. sezonā uztverē arī Latvijas PSR Dāles teātris. Trīs bija klasisku autoru darbi, vīna — padomju autoru darbs par vēstures tematiku, kas teātris kā otrsā Savienības uztverības īgaunu komponista Kapa operu «Atriebības uguns», kā arī pīrneretē uztverību latviešu padomju baletu «Laimes».

Latvijas PSR Drāmas teātri sāi un iepriekšējā sezonā notīcis vienādā fizāru skats — katrā sezonā septiņas pārīmējēs — arī operas un baleta teātris (dir. J. Meija). Visas šīs sezonas izrādēs nozīmīgās iepriekšējās pārējējās rietumu tematiskās lugās. Turpretī šī sezonā no septiņām izrādēm bija tīkai divas padomju lugas. Trim uztverībumiem pamata bijis klasiskais materiāls un pārējējām dienīm — pārējējās rietumu tematiskas lugas. Turpretī šī sezonā no septiņiem izstādējumiem četras ir padomju lugas un trīs — klasiskas.

Tikai vienu padomju autora laikmetīgu lugu 1945./46. g. sezonā uztverē arī Latvijas PSR Dāles teātris. Trīs bija klasisku autoru darbi, vīna — padomju autoru darbs par vēstures tematiku, kas teātris kā otrsā Savienības uztverības īgaunu komponista Kapa operu «Atriebības uguns», kā arī pīrneretē uztverību latviešu padomju baletu «Laimes».

Latvijas PSR Drāmas teātri sāi un iepriekšējā sezonā notīcis vienādā fizāru skats — katrā sezonā septiņas pārīmējēs — arī operas un baleta teātris (dir. J. Meija). Visas šīs sezonas izrādēs nozīmīgās iepriekšējās pārējējās rietumu tematiskās lugās. Turpretī šī sezonā no septiņām izrādēm bija tīkai divas padomju lugas. Trim uztverībumiem pamata bijis klasiskais materiāls un pārējējām dienīm — pārējējās rietumu tematiskas lugas. Turpretī šī sezonā no septiņiem izstādējumiem četras ir padomju lugas un trīs — klasiskas.

Tikai vienu padomju autora laikmetīgu lugu 1945./46. g. sezonā uztverē arī Latvijas PSR Dāles teātris. Trīs bija klasisku autoru darbi, vīna — padomju autoru darbs par vēstures tematiku, kas teātris kā otrsā Savienības uztverības īgaunu komponista Kapa operu «Atriebības uguns», kā arī pīrneretē uztverību latviešu padomju baletu «Laimes».

Latvijas PSR Drāmas teātri sāi un iepriekšējā sezonā notīcis vienādā fizāru skats — katrā sezonā septiņas pārīmējēs — arī operas un baleta teātris (dir. J. Meija). Visas šīs sezonas izrādēs nozīmīgās iepriekšējās pārējējās rietumu tematiskās lugās. Turpretī šī sezonā no septiņām izrādēm bija tīkai divas padomju lugas. Trim uztverībumiem pamata bijis klasiskais materiāls un pārējējām dienīm — pārējējās rietumu tematiskas lugas. Turpretī šī sezonā no septiņiem izstādējumiem četras ir padomju lugas un trīs — klasiskas.

Tikai vienu padomju autora laikmetīgu lugu 1945./46. g. sezonā uztverē arī Latvijas PSR Dāles teātris. Trīs bija klasisku autoru darbi, vīna — padomju autoru darbs par vēstures tematiku, kas teātris kā otrsā Savienības uztverības īgaunu komponista Kapa operu «Atriebības uguns», kā arī pīrneretē uztverību latviešu padomju baletu «Laimes».

Latvijas PSR Drāmas teātri sāi un iepriekšējā sezonā notīcis vienādā fizāru skats — katrā sezonā septiņas pārīmējēs — arī operas un baleta teātris (dir. J. Meija). Visas šīs sezonas izrādēs nozīmīgās iepriekšējās pārējējās rietumu tematiskās lugās. Turpretī šī sezonā no septiņām izrādēm bija tīkai divas padomju lugas. Trim uztverībumiem pamata bijis klasiskais materiāls un pārējējām dienīm — pārējējās rietumu tematiskas lugas. Turpretī šī sezonā no septiņiem izstādējumiem četras ir padomju lugas un trīs — klasiskas.

Tikai vienu padomju autora laikmetīgu lugu 1945./46. g. sezonā uztverē arī Latvijas PSR Dāles teātris. Trīs bija klasisku autoru darbi, vīna — padomju autoru darbs par vēstures tematiku, kas teātris kā otrsā Savienības uztverības īgaunu komponista Kapa operu «Atriebības uguns», kā arī pīrneretē uztverību latviešu padomju baletu «Laimes».

Latvijas PSR Drāmas teātri sāi un iepriekšējā sezonā notīcis vienādā fizāru skats — katrā sezonā septiņas pārīmējēs — arī operas un baleta teātris (dir. J. Meija). Visas šīs sezonas izrādēs nozīmīgās iepriekšējās pārējējās rietumu tematiskās lugās. Turpretī šī sezonā no septiņām izrādēm bija tīkai divas padomju lugas. Trim uztverībumiem pamata bijis klasiskais materiāls un pārējējām dienīm — pārējējās rietumu tematiskas lugas. Turpretī šī sezonā no septiņiem izstādējumiem četras ir padomju lugas un trīs — klasiskas.

Tikai vienu padomju autora laikmetīgu lugu 1945./46. g. sezonā uztverē arī Latvijas PSR Dāles teātris. Trīs bija klasisku autoru darbi, vīna — padomju autoru darbs par vēstures tematiku, kas teātris kā otrsā Savienības uztverības īgaunu komponista Kapa operu «Atriebības uguns», kā arī pīrneretē uztverību latviešu padomju baletu «Laimes».

Latvijas PSR Drāmas teātri sāi un iepriekšējā sezonā notīcis vienādā fizāru skats — katrā sezonā septiņas pārīmējēs — arī operas un baleta teātris (dir. J. Meija). Visas šīs sezonas izrādēs nozīmīgās iepriekšējās pārējējās rietumu tematiskās lugās. Turpretī šī sezonā no septiņām izrādēm bija tīkai divas padomju lugas. Trim uztverībumiem pamata bijis klasiskais materiāls un pārējējām dienīm — pārējējās rietumu tematiskas lugas. Turpretī šī sezonā no septiņiem izstādējumiem četras ir padomju lugas un trīs — klasiskas.

Tikai vienu padomju autora laikmetīgu lugu 1945./46. g. sezonā uztverē arī Latvijas PSR Dāles teātris. Trīs bija klasisku autoru darbi, vīna — padomju autoru darbs par vēstures tematiku, kas teātris kā otrsā Savienības uztverības īgaunu komponista Kapa operu «Atriebības uguns», kā arī pīrneretē uztverību latviešu padomju baletu «Laimes».

Latvijas PSR Drāmas teātri sāi un iepriekšējā sezonā notīcis vienādā fizāru skats — katrā sezonā septiņas pārīmējēs — arī operas un baleta teātris (dir. J. Meija). Visas šīs sezonas izrādēs nozīmīgās iepriekšējās pārējējās rietumu tematiskās lugās. Turpretī šī sezonā no septiņām izrādēm bija tīkai divas padomju lugas. Trim uztverībumiem pamata bijis klasiskais materiāls un pārējējām dienīm — pārējējās rietumu tematiskas lugas. Turpretī šī sezonā no septiņiem izstādējumiem četras ir padomju lugas un trīs — klasiskas.

Tikai vienu padomju autora laikmetīgu lugu 1945./46. g. sezonā uztverē arī Latvijas PSR Dāles teātris. Trīs bija klasisku autoru darbi, vīna — padomju autoru darbs par vēstures tematiku, kas teātris kā otrsā Savienības uztverības īgaunu komponista Kapa operu «Atriebības uguns», kā arī pīrneretē uztverību latviešu padomju baletu «Laimes».

Latvijas PSR Drāmas teātri sāi un iepriekšējā sezonā notīcis vienādā fizāru skats — katrā sezonā septiņas pārīmējēs — arī operas un baleta teātris (dir. J. Meija). Visas šīs sezonas izrādēs nozīmīgās iepriekšējās pārējējās rietumu tematiskās lugās. Turpretī šī sezonā no septiņām izrādēm bija tīkai divas padomju lugas. Trim uztverībumiem pamata bijis klasiskais materiāls un pārējējām dienīm — pārējējās rietumu tematiskas lugas. Turpretī šī sezonā no septiņiem izstādējumiem četras ir padomju lugas un trīs — klasiskas.

Tikai vienu padomju autora laikmetīgu lugu 1945./46. g. sezonā uztverē arī Latvijas PSR Dāles teātris. Trīs bija klasisku autoru darbi, vīna — padomju autoru darbs par vēstures tematiku, kas teātris kā otrsā Savienības uztverības īgaunu komponista Kapa operu «Atriebības uguns», kā arī pīrneretē uztverību latviešu padomju baletu «Laimes».

Latvijas PSR Drāmas teātri sāi un iepriekšējā sezonā notīcis vienādā fizāru skats — katrā sezonā septiņas pārīmējēs — arī operas un baleta teātris (dir. J. Meija). Visas šīs sezonas izrādēs nozīmīgās iepriekšējās pārējējās rietumu tematiskās lugās. Turpretī šī sezonā no septiņām izrādēm bija tīkai divas padomju lugas. Trim uztverībumiem pamata bijis klasiskais materiāls un pārējējām dienīm — pārējējās rietumu tematiskas lugas. Turpretī šī sezonā no septiņiem izstādējumiem četras ir padomju lugas un trīs — klasiskas.

Tikai vienu padomju autora laikmetīgu lugu 1945./46. g. sezonā uztverē arī Latvijas PSR Dāles teātris. Trīs bija klasisku autoru darbi, vīna — padomju autoru darbs par vēstures tematiku, kas teātris kā otrsā Savienības uztverības īgaunu komponista Kapa operu «Atriebības uguns», kā arī pīrneretē uztverību latviešu padomju baletu «Laimes».

Latvijas PSR Drāmas teātri sāi un iepriekšējā sezonā notīcis vienādā fizāru skats — katrā sezonā septiņas pārīmējēs — arī operas un baleta teātris (dir. J. Meija). Visas šīs sezonas izrādēs nozīmīgās iepriekšējās pārējējās rietumu tematiskās lugās. Turpretī šī sezonā no septiņām izrādēm bija tīkai divas padomju lugas. Trim uztverībumiem pamata bijis klasiskais materiāls un pārējējām dienīm — pārējējās rietumu tematiskas lugas. Turpretī šī sezonā no septiņiem izstādējumiem četras ir padomju lugas un trīs — klasiskas.

Tikai vienu padomju autora laikmetīgu lugu 1945./46. g. sezonā uztverē arī Latvijas PSR Dāles teātris. Trīs bija klasisku autoru darbi, vīna — padomju autoru darbs par vēstures tematiku, kas teātris kā otrsā Savienības uztverības īgaunu komponista Kapa operu «Atriebības uguns», kā arī pīrneretē uztverību latviešu padomju baletu «Laimes».

Latvijas PSR Drāmas teātri sāi un iepriekšējā sezonā notīcis vienādā fizāru skats — katrā sezonā septiņas pārīmējēs — arī operas un baleta teātris (dir. J. Meija). Visas šīs sezonas izrādēs nozīmīgās iepriekšējās pārējējās rietumu tematiskās lugās. Turpretī šī sezonā no septiņām izrādēm bija tīkai divas padomju lugas. Trim uztverībumiem pamata bijis klasiskais materiāls un pārējējām dienīm — pārējējās rietumu tematiskas lugas. Turpretī šī sezonā no septiņiem izstādējumiem četras ir padomju lugas un trīs — klasiskas.

Tikai vienu padomju autora laikmetīgu lugu 1945./46. g. sezonā uztverē arī Latvijas PSR Dāles teātris. Trīs bija klasisku autoru darbi, vīna — padomju autoru darbs par vēstures tematiku, kas teātris kā otrsā Savienības uztverības īgaunu komponista Kapa operu «Atriebības uguns», kā arī pīrneretē uztverību latviešu padomju baletu «Laimes».

Latvijas PSR Drāmas teātri sāi un iepriekšējā sezonā notīcis vienādā fizāru skats — katrā sezonā septiņas pārīmējēs — arī operas un baleta teātris (dir. J. Meija). Visas šīs sezonas izrādēs nozīmīgās iepriekšējās pārējējās rietumu tematiskās lugās. Turpretī šī sezonā no septiņām izrādēm bija tīkai divas padomju lugas. Trim uztverībumiem pamata bijis klasiskais materiāls un pārējējām dienīm — pārējējās rietumu tematiskas lugas. Turpretī šī sezonā no septiņiem izstādējumiem četras ir padomju lugas un trīs — klasiskas.

Tikai vienu padomju autora laikmetīgu lugu 1945./46. g. sezonā uztverē arī Latvijas PSR Dāles teātris. Trīs bija klasisku autoru darbi, vīna — padomju autoru darbs par vēstures tematiku, kas teātris kā otrsā Savienības uztverības īgaunu komponista Kapa operu «Atriebības uguns», kā arī pīrneretē uztverību latviešu padomju baletu «Laimes».

Latvijas PSR Drāmas teātri sāi un iepriekšējā sezonā notīcis vienādā fizāru skats — katrā sezonā septiņas pārīmējēs — arī operas un baleta teātris (dir. J. Meija). Visas šīs sezonas izrādēs nozīmīgās iepriekšējās pārējējās rietumu tematiskās lugās. Turpretī šī sezonā no septiņām izrādēm bija tīkai divas padomju lugas. Trim uztverībumiem pamata bijis klasiskais materiāls un pārējējām dienīm — pārējējās rietumu tematiskas lugas. Turpretī šī sezonā no septiņiem izstādējumiem četras ir padomju lugas un trīs — klasiskas.

Tikai vienu padomju autora laikmetīgu lugu 1945./46. g. sezonā uztverē arī Latvijas PSR Dāles teātris. Trīs bija klasisku autoru darbi, vīna — padomju autoru darbs par vēstures tematiku, kas teātris kā otrsā Savienības uztverības īgaunu komponista Kapa operu «Atriebības uguns», kā arī pīrneretē uztverību latviešu padomju baletu «Laimes».

Latvijas PSR Drāmas teātri sāi un iepriekšējā sezonā notīcis vienādā fizāru skats — katrā sezonā septiņas pārīmējēs — arī operas un baleta teātris (dir. J. Meija). Visas šīs sezonas izrādēs nozīmīgās iepriekšējās pārējējās rietumu tematiskās lugās. Turpretī šī sezonā no septiņām izrādēm bija tīkai divas padomju lugas. Trim uztverībumiem pamata bijis klasiskais materiāls un pārējējām dienīm — pārējējās rietumu tematiskas lugas. Turpretī šī sezonā no septiņiem izstādējumiem četras ir padomju lugas un trīs — klasiskas.

Tikai vienu padomju autora laikmetīgu lugu 1945./46. g. sezonā uztverē arī Latvijas PSR Dāles teātris. Trīs bija klasisku autoru darbi, vīna — padomju autoru darbs par vēstures tematiku, kas teātris kā otrsā Savienības uztverības īgaunu komponista Kapa operu «Atriebības uguns», kā arī pīrneretē uztverību latviešu padomju baletu «Laimes».

Latvijas PSR Drāmas teātri sāi un iepriekšējā sezonā notīcis vienādā fizāru skats — katrā sezonā septiņas pārīmējēs — arī operas un baleta teātris (dir. J. Meija). Visas šīs sezonas izrādēs nozīmīgās iepriekšējās pārējējās rietumu tematiskās lugās. Turpretī šī sezonā no septiņām izrādēm bija tīkai divas padomju lugas. Trim uztverībumiem pamata bijis klasiskais materiāls un pārējējām dienīm — pārējējās rietumu tematiskas lugas. Turpretī šī sezonā no septiņiem izstādējumiem četras ir padomju lugas un trīs — klasiskas.

Tikai vienu padomju autora laikmetīgu lugu 1945./46. g. sezonā uztverē arī Latvijas PSR Dāles teātris. Trīs bija klasisku autoru darbi, vīna — padomju autoru darbs par vēstures tematiku, kas teātris kā otrsā Savienības uztverības īgaunu komponista Kapa operu «Atriebības uguns», kā arī pīrneretē uztverību latviešu padomju baletu «Laimes».

Latvijas PSR Drāmas te

LAIMA

Latvijas PSR noplēniem bagātā mākslas darbinieka Anatolija Liepiņa balets Operas un baleta teatrī

Izcils notikums mūsu mākslas dzīvē ir pirmā latviešu padomju baleta uzvedums.

Libretiste Mirdza Kempe baletam izvēlējusies temu no senlatviešu dzīves. Tēlotie notikumi attiecas uz 13. g. s. Baleta satura pamatideja izpaužas latviešu sensenā draudzībā ar krieviem un viņu kopīgās cīnīs pret vācu kolonizatoriem.

Sis draudzīgās attiecības veidots uz Laimas un Austra savstarpējās milas fona — tā izvirzot uzvedumā vēl otru temu.

Divas paralelas temas, neizceļot vienu kā galveno, sarežģīti choreografisko uzvedumu. Tās rada grūtības komponistam un jo sevišķi baletmeistarām inscenētājam. Temas sarežģījumus nevar aptvert tirā dejā un tālab izrādes gaitā jāiesaista daudzi pantomimiski elementi. Tos redzam jau pirmajā cīlienā: Ligo svētkos, krievu kareivjiem ierodoties, vāciešu uzņākšanā, Laimas nolaupīšanā, zemnieku sētas izlaupīšanā un nodedzināšanā. Grūti pateikt, kura šeit ir vadošā ideja, jo notikumu blīvumā zūd galvenais pavediens. Rolas jautājums, piemēram, kādēj pie degošām zemnieku mājām palīgā nesteidzas Austris ar saviem briediem — krievu kareivjiem? Tieši šajā momēntā būtu mērķēcīgi atbalstīt Austri viņa bēdas, saslēgties draudzībā un zvērē atriebiņu vācu varmākām.

Otrajā cīlienā, lai parādītu klasiskās dejas (veco baletu princips) — inscenēts Austra sapnis fantastiskā mežā. Galvenais varonis te rādis bezspēcīgs, bailegs un glēvs, kuru vientuībā vajā un rausta dažādi reģi un tumši spēki. Savu nevarību viņš izrāda, ari satiekoties ar Laimu.

Dramatiskie kāpījumi jau veiksmīgā konstruēti trešā cīliena pirmajā aina. Darbības vadoši motīvi ari šeit izteikti nevis dejā, bet pantomīmā.

Noplēniem bagātā mākslas darbinieka Anatolija Liepiņa muzika spēcīga un sāvdabīga. Izmērīgi izmātoti latviešu tautas dziesmu un deju motīvi. Krievu deju pavadijumos varētu vēlēties dzirkstošākus un spraigākus tempus.

Partiturā daudz dramatisku momentu, kontrastu un ritmisku svārstību, kas baleta prasībām pat vietām ir pa-



Laima — J. Pankrate
Austris — J. Grauds

grūti pienemami. Paralelās temas, kas dominē baletā, trauce izvirzīties metodījas vadmotīvam. Muzika neizceļ individualus dejojumus, solo un divdejas. Viss balstās uz masu dejām, grupējumiem, pantomimiskām darbībām. Kora dziedāšana pieņemama, krievu kareivjiem tuvojoties, pārējos cīlienos tā nevietā. Laikmeta stilam neatbilst ari vāls. Sadzīvē un skatuves mākslā tas parādīs tikai 19. g. s. pirmajā pusē.

Baletmeistare H. Tangijeva-Birzniece baleta uzvedumā ielikusi daudz pūlu un centības. Veiksmīgi izstrādātas māsu dejas, stilizētās tautasdejas, raksturdejas un bērnu dejas. Ligo svētku paražās ar nolūku iesaistīti lēcieni pāri ugunskuram, jo tālaika cīciņumos tām bija simboliska nozīme aizsargāties pret jaunumiem. Klassisks dejas Austra sepiji virknījās vīvjās linījās un dekoratīvos grupējumos.

Neraugoties uz sacīto, baleta choreografiskajā daļā vēl daudz neskaidribu. Dejās vispirms jau neatklājas galveno personu raksturi. Solisti neizdālās, un tikai tērii tos šķir no masas.

Laimas un Austra divdejas ari tehniski bālas un maznozīmigas. Nevajadzīga šķiet Laimas biežā cilāšana un uesana uz pleciem. Ne visai asprātīga, bet vietām pavulgara, ir iereibuoša deja pirmajā cīlienā.

Neveikli jūtas Austris otrā cīlienā. Viņš nezina, ko ar sevi iesākt, kā izpildīt garos muzikālos fražējumus, kur ilkt savas rokas, kur palikt pašam un nonāk pat tādā stāvokli, ka slēpjās aiz koka. Malduguņu un dūkņu dejās viņš neuzstājas kā vadošais solists, bet nevarībā mētājas no vienās puses uz otru. Austris un Laima daļēji atstāti bezdarbībā ari šī cīliena valsi. Kordeba deja viņi veselu laiku spridzēs uz pakalna. Baleta galvenā varone Laima ari trešajā cīlienā mokās ar bezdarbību. Vai viņa savu lepnumu, nūcīšanu un izbailes spēj parādīt vienīgi statiskās pozēs un nevis darbības dejās?

Primitīvi nostādītas ari krievu dejas. Zēl, ka grupas vadonis nav izvirzījis kā solists.

Baleta noslēgumā, kur sevišķi pāsvitrotas latviešu un krievu draudzīgas sāites, derēja izveidot spēcīgāku kolektīvu deju. Pašreizējais nobeigums ar savu naivitati nepārīcīga par mākslinieciskā mērķa sasniegšanu.

Starp atsevišķiem dejotājiem ar atzinību jāmin titullomas tēlotāja jaunā un spējīgā J. Pankrate. Viņa dejo viegli un maigi, droši pārvālā klasisko techniku. V. Ozolinš (Austris) savā iomā vēl isteni neiejūtas. A. Ozolinš (ieroču nesējs) sevišķi lokans un izveicīgs. Viņš teicami izceļ kustības šī tēla viltību un glēvumu.

Vissavienības jauno dirigētu skates laureats A. Jansons orķestri vadīja ar lielu pacīlītību un entuzīzmu.

Dekoratīvo ietēriku baletam darinājis skatuves gleznotājiem noplēniem bagātās mākslas darbinieks A. Lapīns. Sevišķi iespādīgas ir pirmā un otrā cīliena dekorācijas. Tās veidotas realā traktējumā ar māksliniecisku gaumi un meistarību. Latviešu tautas tērii gan attiecīnām uz vēlāku laikmetu. No etnogrāfiskā viedokļa epāsaubāni krievu kareivju tēri. Krāsainā greznīmā tie drīzāk pielīdzināmi seno kāzām jeb vitjazu ģerbīm. Nosiēgumā jāsaka, ka pirmsā latviešu padomju pālels «Laima» ir vērtīgs pasākums jauna satura un formu meklējumos dejiskajā mākslā.

Novēršot trūkumus un papildinot uzvedumu ar jaunām izteiksmīgām dejām — Laimai, Austrim, Ainali un Niķitam, — šīs baletes var izveidoties par nopietnu sasniegumu latviešu padomju baleta mākslā.

Elza Siliņa

PADOMJU IGAUNIJAS XII DZIESMU SVĒTKU DZIESMU AUTORI

Pirms nedēļas Tallinas «Kadriorg» parkā notika Padomju Igaunijas XII dziesmu svētki. Tur ievērojamo igauņu dirigenšu — Stalīna premijas laureata prof. G. Ernesaksa, prof. T. Vettika, prof. Karindi, prof. R. Petša un citu vadībā 150 igauņu dziedātāju demonstrāciju neskaitāmajiem klausītājiem un viesiem no daudzām citām brālīgajām republikām — igauņu tautas mākslas baigātības. Sie dziesmu svētki izvērtas par grandiozu padomju Igaunijas tautas mākslas skati un uzskaņām parādīja to kulturas uzplaukumu, kāds ie-spējams vienīgi padomju republiku saimē.

Kas tad ir to dziesmu autori, kuru muzika spēja vienot milzīgā dziedotā kolektīva domas un jūtas? Tie — igauņu muzikas darbinieku labākie pārstāvji, vairāku paaudžu skanāri, kuru darbība aptver gan drīz vai visu igauņu profesionālo muzikas laika posmu līdz pat enīsu dienām. Blakus šiem skapražiem goda vietu iepēna brālīgo padomju republiku labāko muzikas kulturas pārstāvju kora dziesmas, kas iemīlotas visās padomju tautās.

Primitīvi nostādītas ari krievu dejas. Zēl, ka grupas vadonis nav izvirzījis kā solists.

Baleta noslēgumā, kur sevišķi pāsvitrotas latviešu un krievu draudzīgas sāites, derēja izveidot spēcīgāku kolektīvu deju. Pašreizējais nobeigums ar savu naivitati nepārīcīga par mākslinieciskā mērķa sasniegšanu.

Starp atsevišķiem dejotājiem ar atzinību jāmin titullomas tēlotāja jaunā un spējīgā J. Pankrate. Viņa dejo viegli un maigi, droši pārvālā klasisko techniku. V. Ozolinš (Austris) savā iomā vēl isteni neiejūtas. A. Ozolinš (ieroču nesējs) sevišķi lokans un izveicīgs. Viņš teicami izceļ kustības šī tēla viltību un glēvumu.

Vissavienības jauno dirigētu skates laureats A. Jansons orķestri vadīja ar lielu pacīlītību un entuzīzmu.

Dekoratīvo ietēriku baletam darinājis skatuves gleznotājiem noplēniem bagātās mākslas darbinieks A. Lapīns. Sevišķi iespādīgas ir pirmā un otrā cīliena dekorācijas. Tās veidotas realā traktējumā ar māksliniecisku gaumi un meistarību. Latviešu tautas tērii gan attiecīnām uz vēlāku laikmetu. No etnogrāfiskā viedokļa epāsaubāni krievu kareivju tēri. Krāsainā greznīmā tie drīzāk pielīdzināmi seno kāzām jeb vitjazu ģerbīm. Nosiēgumā jāsaka, ka pirmsā latviešu padomju pālels «Laima» ir vērtīgs pasākums jauna satura un formu meklējumos dejiskajā mākslā.

Nopēlnības jauno dirigētu skates laureats A. Jansons orķestri vadīja ar lielu pacīlītību un entuzīzmu.

Elza Siliņa

Vissavienības jauno dirigētu skates laureats A. Jansons orķestri vadīja ar lielu pacīlītību un entuzīzmu.

Starp atsevišķiem dejotājiem ar atzinību jāmin titullomas tēlotāja jaunā un spējīgā J. Pankrate. Viņa dejo viegli un maigi, droši pārvālā klasisko techniku. V. Ozolinš (Austris) savā iomā vēl isteni neiejūtas. A. Ozolinš (ieroču nesējs) sevišķi lokans un izveicīgs. Viņš teicami izceļ kustības šī tēla viltību un glēvumu.

Vissavienības jauno dirigētu skates laureats A. Jansons orķestri vadīja ar lielu pacīlītību un entuzīzmu.

Elza Siliņa

Vissavienības jauno dirigētu skates laureats A. Jansons orķestri vadīja ar lielu pacīlītību un entuzīzmu.

Elza Siliņa

Vissavienības jauno dirigētu skates laureats A. Jansons orķestri vadīja ar lielu pacīlītību un entuzīzmu.

Elza Siliņa

Vissavienības jauno dirigētu skates laureats A. Jansons orķestri vadīja ar lielu pacīlītību un entuzīzmu.

Elza Siliņa

Vissavienības jauno dirigētu skates laureats A. Jansons orķestri vadīja ar lielu pacīlītību un entuzīzmu.

Elza Siliņa

Vissavienības jauno dirigētu skates laureats A. Jansons orķestri vadīja ar lielu pacīlītību un entuzīzmu.

Elza Siliņa

Vissavienības jauno dirigētu skates laureats A. Jansons orķestri vadīja ar lielu pacīlītību un entuzīzmu.

Elza Siliņa

Vissavienības jauno dirigētu skates laureats A. Jansons orķestri vadīja ar lielu pacīlītību un entuzīzmu.

Elza Siliņa

Vissavienības jauno dirigētu skates laureats A. Jansons orķestri vadīja ar lielu pacīlītību un entuzīzmu.

Elza Siliņa

Vissavienības jauno dirigētu skates laureats A. Jansons orķestri vadīja ar lielu pacīlītību un entuzīzmu.

Elza Siliņa

Vissavienības jauno dirigētu skates laureats A. Jansons orķestri vadīja ar lielu pacīlītību un entuzīzmu.

Elza Siliņa

Vissavienības jauno dirigētu skates laureats A. Jansons orķestri vadīja ar lielu pacīlītību un entuzīzmu.

Elza Siliņa

Vissavienības jauno dirigētu skates laureats A. Jansons orķestri vadīja ar lielu pacīlītību un entuzīzmu.

Elza Siliņa

Vissavienības jauno dirigētu skates laureats A. Jansons orķestri vadīja ar lielu pacīlītību un entuzīzmu.

Elza Siliņa

Vissavienības jauno dirigētu skates laureats A. Jansons orķestri vadīja ar lielu pacīlītību un entuzīzmu.

Elza Siliņa

Vissavienības jauno dirigētu skates laureats A. Jansons orķestri vadīja ar lielu pacīlītību un entuzīzmu.

Elza Siliņa

Vissavienības jauno dirigētu skates laureats A. Jansons orķestri vadīja ar lielu pacīlītību un entuzīzmu.

Elza Siliņa

Vissavienības jauno dirigētu skates laureats A. Jansons orķestri vadīja ar lielu pacīlītību un entuzīzmu.

Elza Siliņa

Vissavienības jauno dirigētu skates laureats A. Jansons orķestri vadīja ar lielu pacīlītību un entuzīzmu.

Elza Siliņa

Vissavienības jauno dirigētu skates laureats A. Jansons orķestri vadīja ar lielu pacīlītību un entuzīzmu.

Elza Siliņa

Vissavienības jauno dirigētu skates laureats A. Jansons orķestri vadīja ar lielu pacīlītību un entuzīzmu.

Elza Siliņa

Vissavienības jauno dirigētu skates laureats A. Jansons orķestri vadīja ar lielu pacīlītību un entuzīzmu.

Elza Siliņa

